

ACC. N:R. 1895

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: Skåne

Upptecknat av: Alb. Nilsson

Härad: Ängel

Adress: Med

Socken: O. Sallarp

Berättat av: _____

Uppteckningsår: 1928

Född år _____ i _____

Uppteckningen rör _____

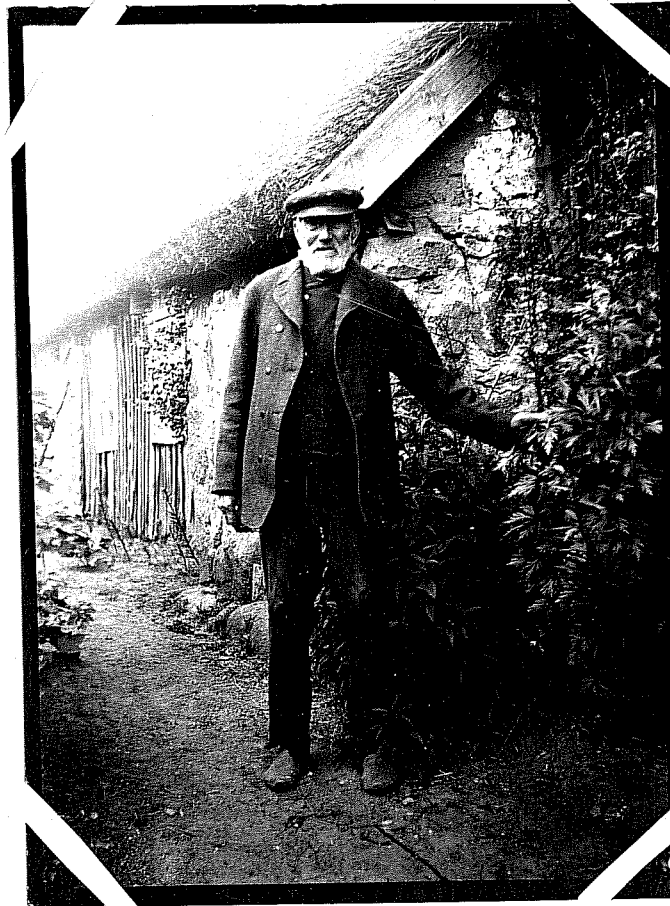
Regist. I

9 Sid

Skriv endast på denna sida!

1895

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Ola Larsson i trädgården till
sin gård.

Olof Nilsson
1928.

Minne
af Frode
en C. Tallings

1895

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

7.

(Påskrift af) Alfr. Nilsson

Maj i by

Alfr. Nilsson minnes att man i
södra Frode brukat sjunga maj i by
valtors mässafton. Ungdomen samlades och
gingo omkring och sjöng en visa. Och så
hijpte man ägg och pengar, som man
gick med sig med tillsammans. Visan
ljudde ent. Alfr. Nilsson.

"God afton om 7 kommer är"

Maj is välkommen

Men man minnes inte sågessmällen
av visan.

Ola Larsson, 80 år

Kölleröd, G. Sallrups s:n

Ola Larsson har som lantbrukare
i stort sett varit under yngen är i Helsingborg m. och
sedan i G. Sallrups. Han har ett gott minne, är
tätligt engagerad och har ett riktigt intresse.
Jag hann endast varit där en gång till med honom
samtidigt som jag mätte och fotograferade
hans gamla gård, nr 2, Kölleröd. (Se foto.)

Julfirande

Det fanns gattor krattades
till Tågeväg, när jag var där. Och vi
brukade fira jul så att var och en hade
en "jultag" hemma hos sig. Det var
ett litet gille. Med allt möjligt skoj
och på det viset gick hela julen.

Kloka

Sevan i Hattlösa skaffade igen
en gylta åt en, som hade blivit av med
den. Men han måtte bota att inte
gå till tjuren när den kom med
den. Och tjuren kom också med
gyltan och satte den precis där han
hade tagit den.

Kloka

Jerau i Startösa kunde
och så Tarma blod. på kreaturen,
när dom hade blod. Han behövde
bara ett här av djuren så att han
kunde se vilken färg det hade.

Så kunde de lugnt gå hem,
som om hos honom, och när de kom
hem hade alltid djuren slutat att
hålla blod.

1895

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

4

Klocka

Det fanns en klok gubbe : Hatto
fön, som hette Jeran (Jerä). Han kunde
mer än de flesta, både skapa tillräckligt
tjugo gods, - stanna blod och allt möjligt.
En gång var det en väring, som
skade blivit av med en klocka. Och
han gick till Jeran, och denne lojade
att skapa den tillbaka men drängen fick
bara inte då den, som hade tagit den
utan låta honom gå igen sen han hade
lämnat den. Men drängen, som hade

blirist av med klrockan satte de sig oppa
ett baka för att han skulle få se när tjuren
kom och ge honom ett kolt stugg. Men
inmot natten blek han så hemskt smig.
Han försökte på alla vis att hålla sig vakent
men till slut somnade han i alla fall,
och när han vaknade, hade tjuren
 varit där med klrockan. Men då gick
han till Leoan för att få veta, vem tjuren
var. Men då sade denne: "Ja du, hade
jag vetat att du skulle va så dum, skulle
du allt inte fått igen din klrocka. För
sånt besvär som jag hade med dej
innan jag gick dej till att somna, har
jag inte haft med nån människa
förr." Och när du hade lovat att inte
röra den andre skulle du inte anhängt
dej att hålla dej vakent heller.

Kloka

Det fanns fin en klok gammal i Hörby,
som var orankigt skicklig. Ola Larsson kom
en gång till Hörby maskiner för att sälja
en svart ko. Och för att se om han hade
till, gick han in till gammalan. Och så
snart han kom in så gammalan: "Jaså,
Ola Larsson är här; ja' ä här en svart ko
må se, om han ska sälja. Ja, det går
nog bra, men det kommer en fin häst
och vill byta med en häst, men den ska
inte Ola Larsson byta med, för den hästen

1895

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

7

är stulen. Annars ska Ola Larsson få
sätt kon till ett rätt så bra pris, men
bytt för att det inte med hästen."

Och mycket riktigt, det
kom en fin klädd karl och ville byta
med en häst, men jag sa genast att
jag inte ville. Och sen fick jag också
någon på att hästen var stulen och att
tyven hade åkt fäst.

1895

Åke
Hå. Fröst
En O. Sallings.

Cyp. S. M. Nilsson
Lund

Valborgsmäs

Ola Jansson minnes, att man fin
om valborgsmäs brukade på sine
ställen resa upp fjärdarnas på stekas
och tända el på dem. Ring dessa
samlades så ungdomen och sköte an
rade sig.

p. (M. L.)

Älskarsen

Det var en gång, då jag hade varit
till Sjöbo marknad och var på hemvägen.
Då var det bägge mina drängar och en lös
på nabogården, som åkte med mig hem.
När vi så kom en bit på vägen, så sa
Tösen: "Nu ska jag sjunga älskarsen
för er." Jag väntade inte, att hon kunde
sjunga den men jag hade hört, att det
var färdigt, så jag sade till henne, att
om hon gjorde det fick hon inte åka
med mig.

Sk.

Fröke Ad.

O. Sallings s.m.

1895

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Nymt M. M. M. M.

10

Kloka.

7 Årtalig fanns också fin en
klök gumma, som var mycket städhög
En gång drack jag till marknads igen
med en ko och roade mej med att
ta ner till henne för att kina hos det
drack gå. Och när jag kom in, sade hon:
"Jaha Ola Larsson tänker sälja en röd ko
på marknaden i dag." / Det var på Lötörns
marknad / "Jaha, det går nog bra, men
sälj inte till den finte, som kommer emot
Ola Larsson utanför Lötörns, för då förloras

Ala Saarem många pengar. Men sen
kommer där en till till närmare
marknaden. Den skall Ala Saarem sälja
till för Ala Saarem får inte så mycket
inne på marknaden, som han vill
ge. "Ja, jag gick min väg och gav
mej till marknaden. Och minsann
dog det inte in alltsammans, precis
som gumman hade sagt.

1895

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

1885

Register:

- sid. 1 Julfiraande
2 Kloka (Seran i Haulösa)
3 " (" " ")
4 " (" " ")
5 " (En gammal i Östaby)
6 " (" " " Håby)
7 Maj i by
8 Valborgsmässa
9 Älva dansen.